

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

EL MARIT de la CAMPANA

—Aquí 'l tenen el meu Marit: es l' *Esperit catalá*, y estém casats pel civil, perque tots dos som republicans.

ULLADA POLÍTICA

La discussió dels pressupostos va seguint tranquil·lament, pausadament, sense donar lloch a discussions acalorades. Bé es veritat que per evitarlas, en Moret ha destapat el pot del *cold-cream* de la seva oratoria meliflua i transaccionista.

En un discurs que va pronunciar d'ara en endavant no tingué cap empaig en dir que ab la meytat dels empleats el govern ne tindria prou, millorant el sou dels que quedessin ab el 50 per 100 de lo que s'estalviat, y destinant el 50 per 100 restant á benefici del Estat. Lo mateix podria ferse ab l'oficialitat del exèrcit. ¿Y donchs, si aixó es possible, per qué no 's fá? Senzillament, perque la burocracia es un dels principals ressorts de las oligarquías imperants. ¿Qui apoyaria als governs monárquichs sino disposessin de la substancia del pressupost per alimentar als seus amichs?

El mateix Sr. Moret va dir que molt podria esperarse de la mutualitat obrera sostinguda per medi del *ahorro*. Com si 'ls pobres obrers estiguessin en condicions de estalviar un centim, avuy que lo que guanyan—quan troban feyna—ni tant sols els arriba per atendre á las sevas necessitats més apremiantis. Ja fan bé 'ls qu' emigran; á lo menos al marxar d' Espanya evitan sentir com llensan aquests sarcames sobre la seva miseria!

De la impugnació dels pressupostos se n' han encarregat alguns representants de la minoria republicana. Cert que totas las esmenas que presentan son rebutjadas; pero á lo menos demostren ab ellas que la Unió republicana té solucions beneficiosas al país. Els mateixos ministerials aixis ho reconeixen, alabant la seva bondat y deixant sense contesta tots els arguments aduhits pels nostres amichs de la minoria. Lo únich que solen alegar en tots els casos es que ara com ara no pot ferse lo que deman... que més endavant se veurá. De manera que, acceptant la bondat del remey, s' abstenen d' aplicar-lo per inercia, per rutina ó per conveniencia propia. Lo que 'ls importa es que vagin continuant tots el vicis y despilfarros. Lo que 'ls interessa es que subsisteixin las injusticias, protectoras de la riqueza oculta dels poderosos, y cruels y despiadadas en las exaccions sobre la miseria del pobres.

La qüestió del impost sobre las farinas, suprimit pels conservadors y que l' actual govern tractava de restablir, ha estat en un tris de produhir una crisis. Totas las oposicions y alguns elements ministerials, especialment el grupo Canalejas, s' han unit pera impugnarlo; pero en Moret, al veure's la pedregada á sobre, n' ha fet qüestió lliure, y acceptará bonament lo que 'l Congrés resolgui, sempre que 'ls partidaris de la supressió del impost li proporcionin una compensació equivalent que no li desnivelli el pressupost. Y si no la trobessin, qu' es lo més probable, en Moret passarà per tot.

Respecte á la supressió dels consums, tracta de ferne una qüestió nacional, constituint una comissió de tots els partits encarregada d' estudiar la millor manera de sustituirlos, sense perjudici del Estat ni dels Ajuntaments. Vels'hi aquí un nou sistema de governar: las dificultats que las resolguin las oposicions, que 'l govern ja fa prou fumantse las brevas sense encaparrarse. En Moret pot treure de aquest sistema tan original, privilegi de invenció.

La visita feta per l' Alcalde de Valencia al rey, per interessarlo en la construcció de una nova Fábrica de tabacos, ha promogut un gran revolt polítich.

Al sortir de l' entrevista contá l' alcalde lo que 'l rey li havia dit, aixó es: «que si la máquina administrativa necesitava vapor ell estava disposat á donar-li, afegint que posaria un plasso al ministre de Hisenda pera que resolgués l' assumpto sense més dilacions.»

Figürinse 'l govern al enterarse de aixó, quin brincol Perque no volen els ministres que sigui dit que 'l poder moderador invadeixi las sevas atribucions. Aixis es, que tot desseguida va assegurar que 'l rey no podia haver parlat conforme contava l' Alcalde de Valencia, y que aquest, per forsa, ho devia haver entés malament. Vaja, que ab un xich més al pobre alcalde 'l fan passar per ximple. Fins se parlá de que si no cuytava á dimitir el dimitirian.

Peró al últim res.

Es á dir, sí: l' expedient qu' estava encallat, ha adelantat molt en pocas horas.

Peró estigui tranquils: no es el rey el que li dona vapor, son els ministres responsables.

A Inglaterra s' acaba de constituhir un ministeri liberal. Y á mitjans de janer, es á dir, un més després de la seva constitució s' efectuarán las elecciones de diputats.

Aquí, á lo menos se necessitan quatre mesos ó mitj any pera montar la máquina enmotlladora dels conilletes de guix.

En quant á elaborar Parlaments á gust del que mana, 's veu que 'ls inglesos están molt més endarrerits que nosaltres.

PEP BULLANGA

El nostre casament

NOSALTRES també 'ns hem casat. Ara que tant se parla d' enllasos matrimonials, no hem de amagar el nostre proclamantio ab veu ben alta, perque n' estém orgullosos y 'ns honra molt.

LA CAMPANA DE GRACIA está casada ab l' ESPERIT CATALÁ.

Per antigüetat y per afecció entranyable á la nostra terra hem sigut y som avuy y serém sempre més catalans, que 'ls que 's venen titulant catalanistas. Entre la premsa que s' escriu en catalá tenim el número hñ. No 's parlava encare de catalanisme, y nosaltres ja 'ns dirigiam al poble en la nostra llengua materna, per considerarla la més franca, la que va més directament del cor als llabis.

Y ab aquesta llengua, qu' es la del nostre poble, hem propagat els ideals republicans, els ideals progressius y els amors, no ja restringits á Catalunya sols, sino extensius á la patria espanyola y á l' humanitat entera, perque aquest es y no altre l' *Esperit catalá*.

Quédinse las esquifidesas de un regionalisme mesquí pels curts de vista y petits de cor; quédinse els antagonismes destructors dels sagrats vinculs nacionals, pels imbecils fomentadors de maranyas odiosas; quédinse, per últim, las supervivencias reaccionarias y clericals pels que s' han equivocat al néixer en el temps modern. Catalunya, la verdadera, la genuina Catalunya, la que mira al esdevenir, la que ja fa sigles va enterrar als seus morts, no pot pensar com ells. Si s' arribava á perturbar fins al extrem de acceptar las sevas tendencias anacrónicas, acabaria per anularse.

Per aixó hem considerat sempre com una perturbació aqueix moviment mal aconsellat, que prenent per divisa un errat amor á Catalunya, se n' anava de dret al separatisme. No pot estimar á Catalunya qui pretengui divorciar-la de la comunitat espanyola.

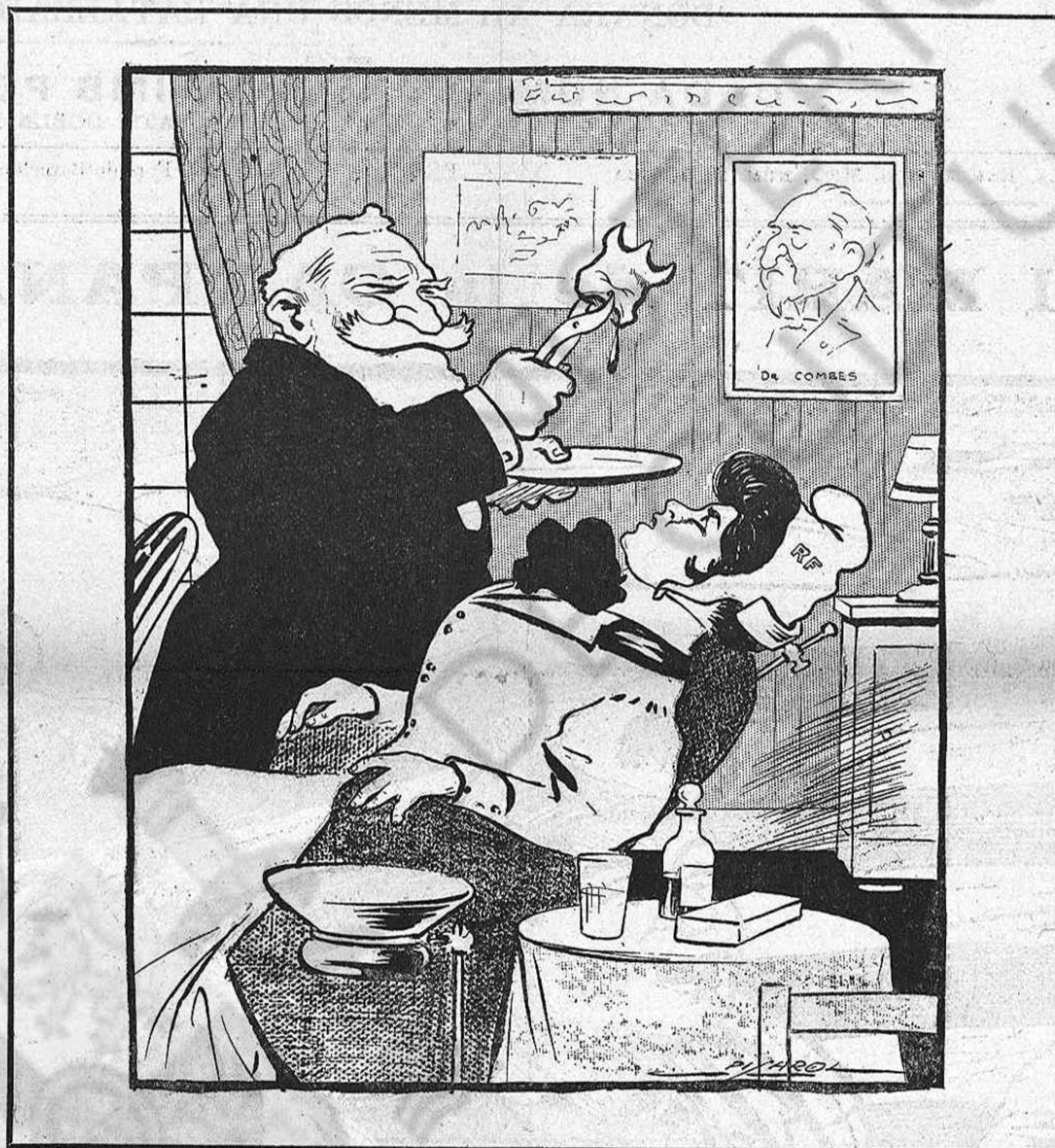
nosaltres l' amor á la República, á la Democracia y al Progrés, bastará que declarin que tant com catalans son espanyols; bastará que demostrin que tant com estiman á Catalunya, volen á Espanya, y que á la fortuna y á la gloria de l' una y de l' altra 's proposan consagrar els seus esforços, pera que 'ls hi obrim sense racansa 'ls brassos de germá.

Ben vinguts sigan, que la llar del *Esperit catalá* es prou ampla y tothom hi cab pera rebre de sos encesos tions l' escalfor reconfortant dels grans entusiasmes.

Aquesta llar potser s' hauria apagat del tot á no haver sigut el foch de la idea republicana que l' ha mantinguda encesa constantment. Tot aixó s' ha de agrahir á las masses populars que al sotrach dels grans desastres colonials van alsarse de peu dret, senyalant á Espanya l' únich camí de salvació.

En lloch com á Catalunya s' ha comprés tan bé y s' ha mantingut ab tanta persistencia l' idea de la Unió republicana. Se deya en un principi que únichament podia mantenirla l' esperansa de una próxima revolució á plasso fixo, passat el qual sense que la revolució 's realités, las masses populars tornarian á caure en l' ensopiment de la decepció. Y no obstant, res més lluny de la veritat. L' esperansa de una revolució renovadora 's mantindrà sempre, á favor de un acció política constant, que al mateix temps que la prepara, assegura l' seu exit pera quan siga realisada. D' aquí l' afany ab que 'l partit republicá aprofita l' arma poderosa del sufragi universal, pera exercitarse en las prácticas democráticas,

À FRANSA Separació de l' Iglesia y l' Estat

—Senyora, estigui tranquila: lo qu' es aquest caixal, ja no li farà mal may més.

la. Tampoch la pot estimar qui treballi pera sustreure la seva influencia, que pot arribar á ser molt gran y decisiva, á l' acció de la política nacional. Qui tal intenti, qui tal se proposi, treballará sols per perpetuar la decadencia d' Espanya y per la desgracia de la mateixa Catalunya, que d' Espanya forma part per lley de la Historia y per imposicions ineludibles de la Geografía.

Entenentho aixis, perque aixis ho aconsella l' *Esperit catalá*, reflexiu y franch, hem considerat que la noble y gloriosa missió que aspecta á Catalunya consisteix en colocalse á la vanguardia del moviment progressiu fins á lograr la transformació d' Espanya. Ab la bandera de la República y l' Autonomia la *catalanizada*. Si aquestas ideas arriban á tenir entre nosaltres la forsa impulsiva necessaria per expandirse, més dejorn ó més tart s' imposarán al resto de la nació, perque son las úniques salvadoras y las úniques dignas dels temps moderns.

L' *equivoc* catalanista s' ha anat desvaneyent, no tant per efecte dels últims successos, com per la seva mateixa inconsistencia. Molts dels elements que, guiat per un exagerat y cego amor á Catalunya ó per un odi justificat als excessos de la centralisació, s' havian sumat á la massa heterogénea pera fer obra estéril y perturbadora, comensan á entrar en reflexió y 's disposan á disgregarse. A un costat se quedarán els regressius, els reaccionaris, els clericals, els partidaris dels privilegis, (la boyna); al altre costat els progressius, els democratas, els republicans, els partidaris de la conciencia lliure, (el gro-frigi) que son els més en número y 'ls que valen més.

Ab els primers res hi tenim que veure. D' ells ens separan incompatibilitats de ideas y de sentiments irreductibles, y aquell abisme que varen obrir ab els seus insults y difamacions. Els hi farém sempre una guerra á mort, sense quartel. Ens considerariam deshonrats ab el seu contacte.

Peró 'ls altres, els bons, els que tenen de comú ab

y anar guanyant posicions al enemich, en las Corts, en las Diputacions provincials y en els Ajuntaments. De aquí també la persistencia ab que junt á cada Centre republicá 's crean institucions d' ensenyansa y de mutualitat, que de una manera práctica concretan las aspiracions de millora y redempció de las classes proletarias, ideals que son l' honor de la Unió republicana.

Ja no es el poble la massa inconstant y veleidosa que voldrian els seus opressors; ja té conciencia dels seus drets y fé en las sevas aspiracions, y no l' espantan els camins per llarchs que siguin. Pera córrerls anirá lentament si no li es possible llansar-s'hi á pas de carga, aixó depén de las circunstancias; pero desd' ara pot donarse per segur que no retrocedirá.

Bé ho sabém prou que una revolució feta per una sola classe es impossible; com fora morta la República que no se sostingues ab el concurs de tots els elements socials.

Per aixó, en lo que respecta á Catalunya, y á la missió regeneradora nacional que á Catalunya li correspon de dret, tenim una gran confiança en l' actual disgregació del catalanisme. Ab ella desapareix una sensible perturbació política que mantenía allunyats de l' acció republicana valiosos elements que 's deuen á la causa del progrés. Si aquestes elements, deixantse de caborias particularistas, acaban per comprendre lo que 'l poble catalá ha sentit sempre ab tan certer instint, aixó es, que 'ls enemichs de Catalunya y d' Espanya son els governs basats en el privilegi, la centralisació basada en la práctica de tots els abusos, y la reacció clerical basada en l' aliansa ab Roma; llavors podran casarse definitivament ab la massa popular, y junts arribarém fàcilment al terme desitjat.

Creat l' esperit; tindrém la forsa; y tenint la forsa vindrá l' fet.

P. K.

NOVETATS... Y COSAS VELLAS

GRANS novetats: governador nou y alcalde nou.

El primer cárrech, després de un part laboriosíssim, ha sigut conferit á un jove cortesá, l' Duch de Bivona, que deu la carrera política al seu naixement. Ha desempenyat el cárrech de secretari del Congrés y la Direcció general de Comunicacions. Actualment era diputat per Jaca.

Se 'l té per home de iniciativas y de carácter imperios. Avants de decidirse á acceptar el govern de Barcelona va celebrar una entrevista ab el rey. Al pendre possessió del mando va dir que no venia á fer política, sino justicia.

La vara d' alcalde ha sigut adjudicada al Marqués de Marianao, ben conegut á Barcelona com á *sportman* y á Tarragona com á polítich. Ha cridat l' atenció que se sustituhís ab ell al Sr. Bosch y Alsina, qui, á pesar de la seva veleitat regionalista, venia fent grans protestas de la seva adhesió inquebrantable á la situació política imperant, y á última hora consentia que 's realités en grans treballs encaminats á que se 'l conservés en el puesto.

També l' Marqués de Marianao, al possessionarse de l' Arcaldía, va manifestar que 's limitaría á treballar per la bona administració dels interessos comunals.

De manera que lo mateix el governador que l' alcalde, com si obehissen á una consigna, han manifestat que la política era lo que menos els havia de preocupar. Y no obstant, tenint en compte que qui 'ls ha nomenat es el comte de Romanones, home través y de poch escrúpuls, no falta qui suposa que lo que diuen y repeteixen, serveix sols pera dissimular millor lo que portan amagat dintre del pap. La petulant franquesa del general Fuentes, que al arribar á Barcelona digné que venia «á fer patria y monarquía», pot haver servit d' exemple per encomenar á las noves autoritats la més absoluta cautela respecte á las sevas verdaderas intencions y als compromisos contrets ab el seu jefe.

Abona en certa manera la suspicacia dels maliciosos, la circunstancia de continuar suspesas las garantías constitucionals. ¿Qui dirá que pera fer justicia, pera perseguir el joch y enfrenar abusos siga necessari mantenir á Barcelona fora de la Lley? ¿Qui s' atrevirá á afirmar que pera fer bona administració municipal siga indispensable viure sense garantías?

Tal volta no estigui lluny de la veritat els que suposan que s' allargará la continuació de l' anormalitat legal fins á veure de reconstituhir á Barcelona un partit monárquich lo més vigorós possible. Pot existir aquest pensament; lo menos fàcil de imaginar son els medis adequats que 's poden posar en joch pera realisar-lo. Pensar en la resurrecció del caciquisme es una quimera. La opinió de Barcelona, al desvetllarse poderosa, va pendre un gran impuls y va matarlo per sempre més. Per bons medis no 's pot comprendre que un poble com el barceloní renuncihi á uns drets dels quals n' está gelosíssim; y per medis dolents encare menos.

Aixis, donchs, esperém á veure lo que succeeix. Y per lo que respecta á l' actitud del poble republicá, trassada la deixarem dos números enrera y no tenim cap reparo en repetir-la.

Actitud de una espectativa vigilant. Es á dir: la vista ben oberta, el cervell ben seré y 'ls brassos creuhats, pero ab els punys closos pera lo que convinga.

ECAN de capciosos els que volen veure un cisma en la Unió republicana, per meras qüestions de apreciació. No hi es avuy, ni es de creure que hi sigui may.

La Unió republicana, tothom ho sab, te un objectiu ben clar, concret y definit: la instauració de la República per tots els medis, al objecte de aplicar-la á la regeneració d' Espanya. En el camp de la Unió republicana, hi cab tothom, ab tal que sigui republicá, desde 'ls elements més gubernamentals, fins als més revolucionaris. El concurs de tots es convenient y fins indispensable á l' acció republicana. Organisar la futura República será obra que 's deixará á la voluntat del país, lliurement expressada, inclinantse tothom als seus fallos soberans.

Ab aquest propósit per divisa, no hi ha cisma possible, com no sigui promogut per dissensions personals, y d' ofegar aqueixas dissensions, cas que 's presentessin, se 'n encarregaría la massa republicana que las abomina ab tota la forsa que li dictan el desinterés y 'l patriotisme.

83,000 homes forman el contingent del exèrcit pera l' actual exercici. Y á pesar de aixó se 'n deman 60 mil pel reemplaç de aquest any.

Un home 's queda llusco al veure com el govern maneja l' aritmética.

Si 'l servey actiu te tres anys de duració, y 'l contingent del exèrcit es de 83,000 homes ¿de quants hauria de constar el reemplaç?

Dividim 83,000 per 3, y trobarém la xifra, 27,666

¿Y donchs, perque se n' han de demanar 60,000: es á dir, 32,334 més dels que corresponen?

La resposta la trobarém, tenint en compte que més que de nutrir las filas del exèrcit aquí, de lo que 's tracta es d' omplir la caixa de las redempcions.

Res: una contribució més, en forma de rifa á l' inversa, que pesa sobre la joventut masculina, al cumplir sos vint anys d' edat.

Un verdader abús.

facció entre 'ls seus partidaris, la seva ascensió al poder, que s'illansaren al carrer boigs de alegria, y trobantse ab las collas de la part contraria, s'embestiren uns y altres ab tanta furia, que del fet ne resultaren un gran número de descalabrats y ferits, entre ells el jutge municipal Sr. Lastres, que té tres punyaladas al cos.

¿Qué fa, Sr. Moret, que no ha pronunciat encare un discurs dels seus, en honor de las valentías de aquests héroes? Cuyti, home. Y porti 'l cas á la Conferencia d'Algeciras: que vegin las potencias com aquí s'está realisant, y no pacíficamente, la penetració africana.

—Escolta, tú, ¿qué t'estimarias més ser en Fuentes del govern civil ó en Fuentes de Romea?

—En Fuentes de Romea.

—¿Per qué?

—Perque encare que á Romea's guanya menos que al Govern civil, las contractas son més llargas, y lo que no's cobra ab diners, se recull ab aplausos.

Un cambi de govern quan se limita á la mera substitució d' homes té poca importancia.

Poch més ó menos lo mateix significa en Montero qu' en Moret.

Cada any las serps mudan la pell.

Pero ab la pell nova, continúan essent sempre las mateixas serps.

Espigolat en un periódich extranger.

Gotran es un home ordenat.

Encare que casat, té una *querida*, que respón al nom de María, per la qual inscriu en son dietari de gastos, cada fi de mes:

Pel mes de María. 500 franchs.

Lo que fa que quan la seva esposa lleix aquesta nota, Gotran respongui baixant els ulls ab moixigateria:

—Ja ho veus, filla meva: recursos espirituals pera la Iglesia. Ja sabs que jo soch molt católich, y crech que la religió es la base més segura de la pau de las familias.

Un periódich francés va contar un fet galán, atribuhintlo á un ensotanat; pero sense anomenarlo.

¿Y quants dirian que varen ser els ensotanats que varen donarse per aludits? ¡Xeixanta sis!

Tots ells han acudit als Tribunals demanant mil franchs de indemnació per barba.

Aquests ensotanats galans son al revés de las granotas. Tireu una pedra al bassal de las sevas livianats, y surten tots fora del aygua... ey, quan creuen que hi ha un miler de franchs pera guanyar.

Recullit en un periódich francés.

Entre diplomátichs.

¿Quina impressió creheu que devia experimentar D. Alfonso XII, durant la seva permanencia á Alemania, ahont no li varen ensenyar més que soldats?

—Qué voleu que 'us diguil.. Una impressió aixís, un xich *uniforme*.

Parla en Teodoro Baró:

«A Montero Ríos, que fué la síntesis de la inercia, le ha substituído Moret, que es el vértigo de la actividad.»

Ah, vaja, sí, ja ho entench.

Han tret de la gabiá á un mussol y hi han ficat un esquiro.

Pero la gabiá sempre es gabiá, y no's mou del mateix puesto.

Será, si volen, casual; pero no deixa de ser xocant.

Avuy á Espanya están en predicament las M. M. Montero... Moret... Maura...

Ab tanta M. volen dirme ahont anirém á parar? Per forsa á una cosa que també comensa ab M.

Un incendi ha destruhit una part considerable del Arsenal de la Carraca.

Sembla mentida que 'ls arsenals espanyols siguin tan forts de genit.

Per qualsevol cosa's *creman*.

Una observació molt curiosa, feta pel diputat republicà Sr. Zulueta:

Els industrials d' Espanya contribueixen als gastos del Estat ab 43 milions de pessetas.

Y las classes passivas se'n emportan del pressupost 73 milions.

Tenim, donchs, que la suhor que recull l' Estat directament dels que's dedican al treball, no arriba de bon tros per' atendre á lo que's reparteix entre 'ls que no fan res.

En tot ha de ser original la pecadora Espanya.

En el Congrés:

El diputat per la Seu d' Urgell, Sr. Garriga, denuncia una tallada fraudulenta de pins en els boscos de la Vall d' Arán.

¿Y 'l diputat per Sort-Viella, Sr. Riu, que feya, al sentir las denuncias del seu colega?

¿Qué volían que fés! Lo que fa sempre: el Sr. Riu, *riu*.

Es d' aquells que diuen:—Ande yo caliente... y per anarhi, vingui llenya del districte.

Un representant de la majoria assegurava qu' Espanya no está preparada per' assistir á la Conferencia d' Algeciras.

—Tant se vall—exclamará més de un neo.—Mentres n'estigui per' assistir á las conferencias de Sant Vicens de Paul, ja'n té prou pera guanyar las benediccions del Papa. ¿Y qué més necessita Espanya pera ser benaventurada?

En Moret al Duch de Bivona, en el moment de anarse'n de Madrid:

—Va usted á un pueblo que tiene *nuestro amor*.

Sí, home; ja's coneix. Y de tant que l'estiman, quan aquest poble pregunta:—¿Moret, ahont tinch las garantías constitucionals?—li responen ab molt mimo:—Te las hem penjadas al sostre, porque no's fassin malbé. Mentres tant, s' assecan com las butifarras.

El felicito, Sr. Maluquer. Y al felicitarlo, li recomano eficasment que tiri endavant el seu propósit de constituhir un partit monárquich, católich y catalanista, tot á la vegada, pera oferirlo després al Amo Toni com una exquisitat.

Es una idea originalíssima y encare que li costará una mica de feyna, convé molt que la treballi, sens pérdua de moment, per veure si pot inaugurar aquesta nova comparsa el próxim Carnaval.

En tal dia té l' éxit assegurat.

Ara sí que crech que Mr. Loubet no podrà dormir. Mr. Loubet, ademés de President de la República era canonge honorari de la basílica de Sant Joan de Letrán.

Donchs bé: apenas votada pel Senat francés la separació de la Iglesia y del Estat ¿quina te n' ha fet el Papa Pio X?

Senzillament, ha declarat suprimida la canongia.

Y la Fransa encare es viva.

No es veritat que un tip de riure pugui matar á una nació.

El Papa vol fer neteja del Santoral. Tots els sants y santas quals virtuts no estiguin ben justificadas, serán borrats de la llista de las classes passivas de la devoció.

¿No ets un sant prou castís? Donchs no hi ha per tú oracions, ni missas, ni gangas de cap mena.

¿Pero qué dirá la gent de Iglesia, acostumada á fer passar aquesta especie de duros *sevillanos* del santoral?

A Sant Expedit ja l'havían berrat de la llista. Pero tot desseguida van venir la mar de reclamacions per part dels que's valían d' ell pel seu espirital negoci, y 'l Papa va tornarho á admetre.

Lo únich que ha ordenat es la supressió d' un corp que figurava en la imatge, y á qual animaló se li atribuhían tots els prodigis.

En aquest punt LA CAMPANA DE GRACIA's posa resoltament al costat del Papa. Es precis acabar ab tots els corps.

—¡Pósame'n cinch d' aguardent!..

¿Qué vols beure, tú, Sevèr?..

—Jo vull *veure*... á la mestressa...

que, es un tipo que'm va bé.

—¡Vint copas de rom ben plenas

que m'empasso'm jugo jo!..

—¡Que no te n'empassas jugo

ni una de *buida* tan solsi!..

—Tú, Padrí, pósame'n deu.

—¿Per qué'm diheu, Padrí, Cardona?

—¿No sabs per qué't dich Padrí?..

perque sempre'm dons la *mona*.

J. MORET DE GRACIA

Al peu d' una iglesia un día

captant deya el cego Aleix:

—No permeti Deu que's vejim

del modo que jo ara'm veig.

B. J. PISSARRA

Parlant de'n Narcís Paloma

literat d'anomenada

deya 'l Marcelino Estrada:

—Vola molt alt ab la ploma,

A lo qual vá replicar

l' Enrich, un noy de tabola:

¿Ab sols una ploma vola?

¿cóm s' ho arregla per volar?

J. COSTA POMÉS

Dos monjas varen entrar

en una pastelería,

y al moso van preguntar

per las pastas que venia;

y ell tot fent el desentés

al moment els hi va dí:

Dulces, tortells y bon ví

y adamés... *pets de vostés*.

F. VIRGILI R.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—*Pes-ca-te-ri-a.*
- 2.ª ENDEVINALLA.—*Pilota.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Moros y cristianos.*
- 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRIC.—*Bartomeu.*
- 5.ª GEROGLÍFICH.—*Creu mes als grans que als petits.*

Han endevinat totas ó part de las solucions, correspondents al número anterior, els caballers: Benigno de Culera (a) Quirribirich, Pepet de la Trocha, Niastasola Uñaví Epí, Magn Picañol, Joan Gasol y Mitjavila, R. P., Miguel Solé (a) el Noy, A. Llorens, José Miralles, Los funiculars de la Fransa Xica, Un reusense, Russó del Carrer Mitjá, Pere Romaguera, Sebastiá Bosch, Sebastianet (a) Piñaña, Ignacio Sabater, Joaquín Vidal, Amadeo Picorelli, Miguel Serrats y Camps, Raimundo Torroja Valls, Calet, Pere Saleta y Joan Anaya.

ENDEVINALLAS

XARADAS

CASSADAS AL VOL... DE LAS TAULAS D' UNA FONDA

I

[BON GORRERO!

L' *Hu-dos-tercer* qu' está sol

á una taula, demana ostras:

N' hi portan una dotzena,

quan un jove se li acosta

ab tota tranquilitat

y agafant una *segona-*

tercera-primera-inversa,

s' asseu y li pren una ostra.

—Vosté potser *tres-hu-invers*:

¡Quina franquesa aquest jove!

Mes jo li diré 'l per qué.

(Y aixís explicantse, torna

á pèndren un' altra.)

—¡Dos!

mo ho digui, perque la broma

'm resulta *dos-hu-invers*!

—Pero no s' enfadi, home,

que aixó es un be per vosté,

la meva intenció es molt bona

perque li salvo la vida...

Vosté haurá sentit mil voltas

que may trette en una taula

poden ser. Vosté y las ostras

son trette... y al cap de 'l any

un ha de morir... ¿Veu, home,

com jo li he salvat la vida

convidantme á fe 'ls catorze?

II

DÍALECH ENTRE UN PAJÉS Y UN GUTIÉRREZ.

—¿Veu aquell qu' está menjant

un plat de tot y que té

un *segon* al costat?

—Sí...

¿aquell que sembla un *hu-invers*

de peludo?...

—Es un *mossega*...

—¿Y en qué lo *conoce usted*?

—Li diré y no'm comprometi,

Gutiérrez...

III

CONQUISTA XASCADA

—¡Mosso!

—¡Voy!

—¿Quánt es el gasto

de mí y la senyora?

—*Invers*-

segona rals.

(—Aquest jove

se veu que té bon *primer*,

diu apart la senyoreta.)

—Cobri. ¿Está bé?

—Sí, molt bé.

Gracias.

—¿Vol pendre el meu bras,

Lolita?—diu tot—y aném

á da un passeig...

—¡Ay, dispensim!

—¿No?

—No pot ser, Ramonet,

jo en acabant de dinar

no acostumo á *pendre* res.

J. MORET DE GRACIA

CORRESPONDENCIA

Caballers: Pepet de la Trocha, Niastasola Uñaví Epí, Miguel Solé (a) el Noy, Pere Romaguera, Andreu Francés, Senyó Pobre, Sebastiá Bosch, Un de la repartidora, Miquel Serrats y Camps y Bon Republicá: Res.

Caballers: Guillen C. Miquel, Magn Rubí y Melich, A. Cararach, Enrich Bofill, Sebastianet (a) Piñaña, Joseph Climent, Joseph Gorina Roca y Calet: Casí tot.

Caballer: F. Elies Aiges: No senyor, no crech aprofitarios.—J. M. B.: No fa aixó per un periódich catalá.—Fé Olla y Llexiu: Mercés grans.—Félix Cana: Veuém de enquirbirla.—E. Molas: Me sembla molt innocent tot aixó.—L' Agustinet de Carme: Gracias per la bona intenció, pero no 'ns aprofita.—J. Faiges Canals: D' aixó se'n diuen adelantos de retrocs.—Pim-Pam-Pum: De cap á la cistella.—J. Moret de Gracia: Agraím l' envío.—Joseph Gilli y M.: Dibuixi tan com vulgui, pero guardise'ls, per ara.—J. Costa Pomés: Rebut tot; mil gracias.—Carles de Laviola: Poch ó molt, se deuré aprofitar un día ó altre.—A. C. (James Well): La seva *glassada* 'ns ha deixat frets.—Manel Noël: Casí tot serveix; pero, tenim tant original!—Pep del Pf: Es bastant defectuosa.—J. Cascarrillas Trampa: Si ho he entés, que'm pelin.—J. B., L. I., T. B., P. V., P. P., y F., J. O. G., J. B., J. Q., y R. P.: No podém insertar las cartas que 'ns remeten, per diferents motius.

¡Ara, era, ara!

DIMARS, día 19, sortirá l'

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

pera l' any 1906

Es el més popular dels almanachs polítichs que's publican á Espanya

Forma un tomo d' unas 200 páginas, plenas de notas satíricas, dibuixos polítichs, caricaturas, articles en prosa, traballs en vers, firmat tot pels més coneguts escriptors y artistas de la terra y de fora.

Valdrá DOS rals

¡Dimars, día 19 de Desembre!

¡Dimars que vé sortirá!

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

El part de 'n Romanones

—¿Qué us sembla?... Bufonet y aixirit y duch de naixensa. A veure ara si li doneu *vida-bona*.